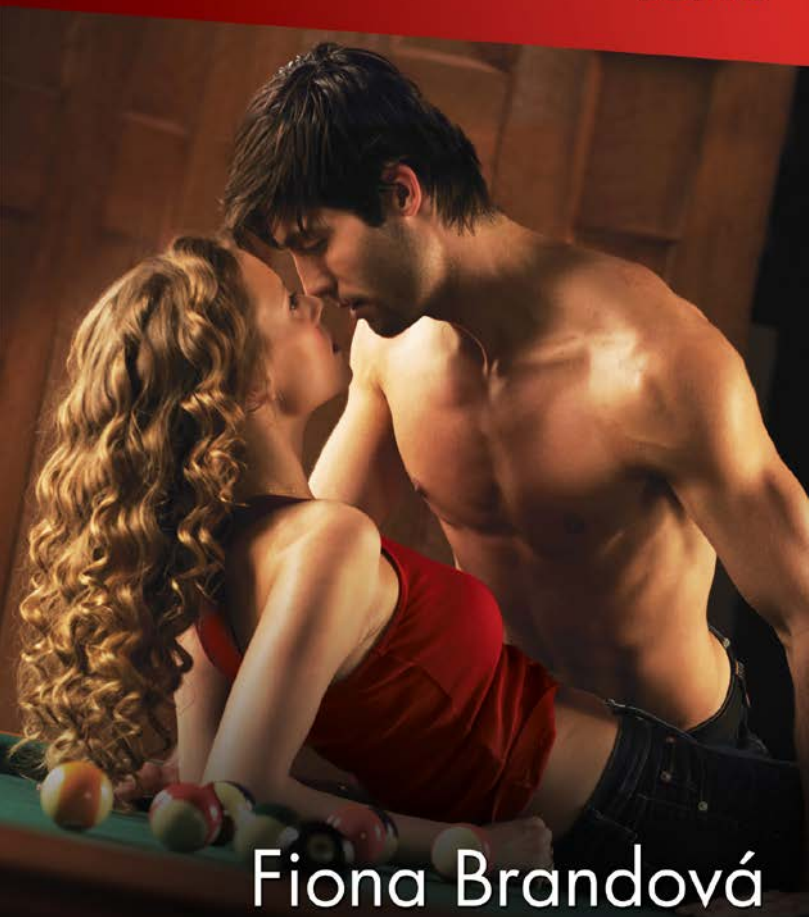

DESIRE®

Fiona Brandová
Nerovný pár

FIONA BRANDOVÁ

NEROVNÝ PÁR

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

možná už si balíte zavazadla na vytouženou dovolenou, nebo si už dokonce užíváte někde u vody, či v tichu přírody. Možná si naopak dáváte do těla při zvelebování chaty či chalupy. Každopádně ať tak či onak, k létu neodmyslitelně patří i příjemný relax s knihou, a od toho tady jsou mé příběhy. Čekají na Vás krásní, charismatičtí, úspěšní a bohatí hrdinové a cílevědomé, půvabné a úspěšné hrdinky, mezi kterýmižto to jiskří, div nevzplanou stránky knihy. A i když víte, že láska v mých příbězích vždycky zvítězí, stejně je hezké a příjemné sledovat, jak ti dva po určitých omylech a nedorozuměních nakonec stejně najdou cestu jeden k druhému. A tak to má být.

Užívejte si krásně léto i četbu.

S láskou

Váš Harlequin

Fiona Brandová

NEROVNÝ PÁR

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Perfect Husband

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2012 by Fiona Gillibrand

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Nerovný pár: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2928-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2929-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2930-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Tmavé vlasy stažené do klasického uzlu... Exotické oči barvy proměnlivého moře... Delikátní křivky na těla, které ho rozpalovalo na nejvyšší míru...

Zanea Atraeuse vyrušilo z denního snění v hotelové suitě v australském Sydney ostré zaklepaní. Zastínil si oči před prudkým jasem ranního slunce a vymotal se z hedvábných příkrývek na posteli, kam padl kolem čtvrté ráno.

Povzdechl si, prohrábl rozčuchané vlasy a belhal se ke dveřím.

A pak si vzpomněl. Vzpomněl si na mail, který potvrdil, že jeho nevlastní bratr Lucas koupil zásnubní prsten pro ženu, již – jak by Zane mohl přísahat – skoro neznal. *Lilah Coleová*. Žena, po níž Zane tajně prahl už celé dva roky.

Jeho nálada, která za nic nestála od doby, kdy se dozvěděl, že se Lucas s Lilah nejen schází, ale že má v plánu se s ní *oženit*, ještě potemněla, když zaznamenal lesklé lustry a tyrkysovo-zlaté ozdoby na nábytku.

Ta zbytečná opulence byla na hony vzdálená střídmému vybavení, jež si zvolil pro svůj dům na ostrově Medinos. Tyto robustní starožitnosti mu neustále připomínaly, že pro něco takového se rozhodně nenarodil. Usoudil, že si bude muset promluvit s novou osobní asistentkou, která byla zřejmě až moc romantická.

Když byl v půli cesty přes pokoj, ozval se nezaměnitelný zvuk odemykajícího se zámku. Zane ztuhl. Vzápětí vkročil do místnosti Lucas Atraeus.

Před deseti lety v L.A. by to bral skoro jako vloupání, ale tady, v Austrálii... Firma jeho otce – superbohatá Atraeus Group – vlastní také hotel, takže je jen přirozené, že Lucas má klíč. „Slyšel jsi už někdy o telefonu?“ neodpustil si.

Lucas za sebou zavřel a hodil na stůl magnetickou kartu. „Telefonuju, ale nebereš to. Vzpomínáš si na Lilah?“

Lilah? Lilah byla důvodem, proč byl Zane v Sydney, místo aby se na Floridě věnoval své práci – doladování zakázek a uzavírání velké smlouvy o nákupu pozemků, jejíž úspěch momentálně balancoval na ostří nože. „Tvoje nová snoubenka.“ A úchvatná kráska, která ho před dvěma lety málem svedla. „Jo, pamatuju si na ni.“

Lucas vypadal zaraženě. „Ještě jsem ji nepožádal o ruku. Jak ses to dozvěděl?“

Zane stiskl zuby při nevítaném potvrzení toho, co už věděl. „Moje nová osobní asistentka je tvoje stará osobní asistentka, ne?“ A proto taky měl Zane příležitost prosurfovat Lucasovy poslední nákupy na internetu. Elena očividně ve volném čase fungovala jako jeho osobní nákupčí.

„Ach tak. Elena.“ Rozhlédl se po pokoji a chápavě přikývl.

Teď byl Zane doopravdy ve špatné náladě. Otočil se a kráčel k malé kuchyňce. V tom nesmyslně malém prostoru viselo na zdi masivní zrcadlo ve zlaceném rámu. Viděl se v něm téměř celý: pokožka opálená do tmavohnědé barvy, široká ramena a hrudník pokrytý jizvami. A v uchu tři stříbrné piercingy – připomínka rebelského mládí.

V té přeplácané suitě vypadal necivilizovaně, barsky a nepatřičně. A byl tak nepodobný svým dvěma pohledným nevlastním bratrům! S tím však nemohl nic dělat – geny z drsné salvadorské strany rodiny a jizvy, které utržil jako dítě bez domova v L.A., nekompromisně prosadily svou.

Našel sklenici a nalil si ledovou vodu, kterou pak několika dlouhými doušky vypil. Jeho napětí však nezměnila. Nic nedokázala ani se šířavou žárlivostí, s níž myslel na Lucase a Lilah – dokonalý párek.

Jeho reakce na zprávu o jejich zamýšleném zasnoubení byla prudká a překvapila i jeho. Vlastně to ani nebyla zpráva v pravém smyslu slova – zkrátka přistihl Elen, jak na monitoru obdivuje jejich zasnubní prsten.

Snažil se ovládnout a odložil sklenici do dřezu. „Nemyslel jsem si, že Lilah je tvůj typ.“

I když byla elegantní, krásná a distingovaná, Zane měl vždycky pocit, že je chladně zaměřená na to, aby si našla bohatého manžela, který by ji zajistil. Když se před dvěma lety setkali poprvé, bylo to na charitativním plesu, jehož byl patronem a jehož výtěžek měl být použit na pomoc pro děti bez domova. Okamžitě si všiml, jak hladce si proklestila cestu rovnou po bok jednoho z nejbohatších mužů v místnosti. I když byl Zane vyzbrojen mimořádným citem pro zradu, jež si vypěstoval během nelehkého dospívání, byl jejím pragmatickým stylem svým způsobem okouzlen, ale zároveň byl v pokušení toho bezbranného staršího muže zachránit, a překazit jí tím plány.

Naneštěstí se mu věci poněkud vymkly z rukou, když se on a Lilah ocitli v jednom prázdném pokoji. Tam popustil uzdu jinému pokušení a políbil ji. Jeden polibek vedl ke druhému, až hrozilo, že je plameny vášně, které probudil, spálí na prach a popel. Lilah nepatřila mezi ženy, jaké ho normálně přitahovaly – a proto ho jeho reakce na ni ještě víc zmátla. Kdyby ho v kritickém momentu nenašla v té místnosti jeho tehdejší osobní asistentka, asi by udělal fatální chybu.

Lucas za ním přišel do kuchyňky, naškrábal mu na zadní stranu vizitky telefonní číslo a hodil ji na kuchyňský pult. „Lilah souhlasila, že se mnou pojedete na Constantinovu svatbu. Odjíždíme za pár hodin na Medinos. Chtěl jsem, aby tam letěla den před svatbou, ale

když už jsi tady –“ Lucas se zamračil. „Mimochodem, proč vlastně tady jsi? Myslel jsem si, že jsi až po uši v tom vyjednávání.“

„Vzal jsem si pár dní volna,“ odpověděl Zane a snažil se ovládnout cukající sval na čelisti.

Lucas pokrčil rameny a otevřel si ledničku.

Poličky byly naplněny výběrem čerstvého ovoce, sýrů, paštik a džusů. Zane si nepřítomně povšiml, že mu jeho asistentka do ledničky dala i táč čerstvých jahod polévaných čokoládou.

„Dobrý tah.“ Lucas zkoumal láhev drahého francouzského šampaňského. „Není nad to, když si obchodní partner začne myslet, že z obchodu chceme vycouvat. Vadilo by ti, kdybich si dal něco k jídlu? Neměl jsem nic k snídani.“

Asi měl moc práce s nějakou další ženou, takže mu na jídlo nezbyl čas, pomyslel si Zane trpce. Poslední drb, který se mu donesl, se týkal jeho vášnivé aférky s Carlou Ambrosiovou – sestrou ženy, kterou si bral jejich bratr Constantin.

„Ústřice.“ Lucas zvedl obočí. „Ty tady budeš něko- ho mít?“

Zane se nenaloženě díval na táč s ústřicemi, které byly pokryty ledem. Na skořápkách viděl krystalky soli a čtvrtky citrónu. „O ničem nevím.“

Pokud mu ovšem jeho asistentka nesjednala nějakou schůzku. Jestli pomáhala s tím zasnoubením Lucasovi, pak je možné všechno. „Klidně si dej jídlo i džus...“

Moje dívka.

Ta myšlenka se mu vynořila odněkud z podvědomí. Uvědomil si znovu všechny důvody, pro které se nemůže zavázat k trvalému vztahu. Obzvláště ne se ženou, jako je Lilah. Od jeho devíti let pro něj vztahy byly neprobádanou končinou...

Od doby, co jej opustila jeho extravagantní a sobecká matka, která předtím šla z manželství do manželství a jeho přitom nebrala vůbec v úvahu, měl s důvěrou

v ženy veliké problémy. Především s takovými, pro něž je manželství jen způsobem, jak si zajistit spokojený a bohatý život.

Ano. Manželství je vyloučená věc.

Lucas vytáhl z ledničky misku s polévanými jahodami.

„Nevadí ti, že Lilah loví bohatého manžela?“ zeptal se ho.

Na Lucasově tváři se objevil zvláštní výraz. „Ve skutečnosti si ji za tu přímočarost vážím. Je občerstvující.“

Přes veškeré pokusy uvolnit se zůstal Zane napjatý. *Takže Lucas taky podlehl jejímu kouzlu. A s každou ubíhající vteřinou byla představa těch dvou skutečnější...*

Nemohl popřít, že od chvíle, kdy se spolu téměř vášnivě pomilovali, byl stíhán představami, že by Lilah mohla být jeho. Kontroloval však svou touhu, protože se s Lilah nechtěl pustit jen do bezvýznamného flirtu.

Lucas si vybral tu největší jahodu. „Lilah se hrozně bojí létat. Napadlo mě... až budeš odsud odlétat zpět na Medinos, mohl bys pilotovat a vzít ji tam s sebou.“

Zane sevřel čelisti. Všechno v něm se vzpíralo podrobit se Lucasově předpokladu, že poslušně splní svou roli a doručí mu Lilah až do postele.

Zaměřil se ale na první část Lucasovy věty. Za tu dobu, co Lilah znal, se mu nikdy nesvěřila, že se létání bojí. A to ho z nějakého důvodu pokořovalo. „Jen tak ze zvědavosti – jak dlouho ji znáš?“ Lucas sice trávil nějaký čas v Sydney, ale ani zdaleka ne tolik jako Zane.

„Asi tak týden, více méně.“

Zane ztuhl. Velmi dobře znal rozvrh svého bratra. Všichni si museli přizpůsobit své plány, když zemřel Roberto Ambrosi, člen kdysi mocné a bohaté medinské rodiny. Atraeus Group byla nucená ve vlastním zájmu rozvázat vztahy s téměř zbankrotovanou firmou Ambrosi Pearls. Uprostřed těchto napjatých vztahů všechny zarazilo, když Constantin oznámil

jejich vzkříšení zasnoubením se Siennou Ambrosiovou. Nadcházející manželství mělo před sebou náročný úkol uhladit nevraživost, jež se mezi jejich rodinami rozhořela.

Zane také věděl, že Lucas musel dojít k rozhodnutí zasnoubit se s Lilah na dálku, protože až na pár krátkých návštěv – třeba Robertův pohřeb – přijel do Sydney až předchozí den.

Zane naproti tomu strávil většinu předešlého týdne v Sydney, protože svolal každoroční radu charity. A Lilah, která v ní pomáhala s aukcemi uměleckých děl, byla jako obvykle zdvořilá, klidná a sexy. Vzrušení měla zjevně schováno pro budoucího manžela, i když se o něm ani jednou nezmínila. „Proč nevezmeš Lilah s sebou ty?“

Lucas si vybíral další jahodu. „Nevím, co mám čekat.“

Najednou mu to došlo. Lilah se nijak netajila tím, že chce najít bohatého manžela – a on nikdy nevnímal Lucase jako možného kandidáta pro tento její záměr. „Uvidíte se poprvé.“

V Lucasově výrazu se objevily zvláštní emoce „Potřeboval jsem někoho hodně narychlo. A když jsem trochu zapřemýšlel, uvědomil jsem si, že Lilah je pro mě dokonalá. Je talentovaná, přitažlivá, má hlavu na obchod, je schopná a...“

„A co Carla?“

Lucas upustil zralou jahodu, jako by si spálil prsty.

Poslední dílek skládačky zapadl na místo. Zane si uvědomil, co ten zvláštní výraz v Lucasově obličejí znamenal – vinu. Zaplavila ho vlna vzteku. „Jsi stále zapletený do vztahu s Carlou.“

„Jak to víš? Ne, neříkej mi to. Elena.“ Lucas vložil mísu s jahodami zpět do ledničky. „S Carlou to skončilo.“

Opravdu?

Najednou ten náhlý vztah s Lilah dával dokonalý

smysl. Když si Sienna vezme Constantina, Carla bude vlastně rodina. Pokud by vyšlo najevo, že s ní Lucas spal, byl by na něj vyvíjen nesmírný tlak. A pod tím tvrdým zevnějškem byl Lucas dost měkký – hlavně, když přišlo na ženy.

Využíval Lilah jako zálohu, pojistku pro to, aby se ho Carla, která byla známá svými hysterickými scénami, nesnažila veřejně přimět k formálnímu uznání jejich tajné aférky. To ovšem znamená, že láska nehraje v celé té rovnici žádnou roli.

Kdyby Lucas chtěl Lilah doopravdy a upřímně, Zane by vycouval. Ale tak to není. Lucas kdysi měl přítelkyni, která zemřela při autonehodě těsně poté, co se spolu hádali kvůli potratu, který prodělala. Autonehoda tehdy tu nepříjemnou skutečnost zakryla. A teď Lucas využíval Lilah, která – jakkoli byla vypočítavá – si nezasloužila být takovou zástěrkou pro jeho nepřístojný vztah s Carlou.

Zane pocítil úlevu. Lilah ještě s Lucasem nemohla spát – ta skutečnost pro něj byla z nějakého důvodu velmi důležitá. „Fajn. Udělám to.“

I Lucas vypadal, že se mu ulevilo. „Nebudeš toho litovat.“

Tím si Zane už tak jistý nebyl.

Zanea napadlo ho, jestli Lucas tuší, že do něj zasel pokušení, kterému celé poslední dva roky urputně odolával.

DRUHÁ KAPITOLA

Se srdcem divoče bušícím z kroku, který zrovna učinila – její první skutečný risk po dvanácti letech opatrných, fádnicích a bezvýsledných schůzek –, Lilah Coleová nastoupila do štíhlého soukromého tryskového letadla, které teď patřilo novému vlastníku firmy Ambrosi Pearls významné společnosti Atraeus Group.

Nervózní očekávání, jež cítila, když procházela pasovou kontrolou, z ní trochu opadlo poté, co ji pěkná blond letuška Jasmine usadila na místo.

Odložila si na podlahu bílou kabelku z měkké kůže, která se dobře hodila k bílým džínsům a pohodlné volné bílé košili, a vytáhla si z ní světlé kožené desky. Byla připravená na další stresující setkání s tmavým a nebezpečným Zanem Atraeusem, nejmladším a nejdivočejším z bratrů, ale zatím seděla v luxusní kabině sama.

O čtvrt hodiny později se stroj letadla rozeřval v divokém crescendo a v té chvíli jí zahalila výhled z okénka i náhlá clona prudkého deště. Lilah stále byla jedinou pasažérkou. Podrážděně potlačila zklamání, upevnila si bezpečnostní pás a všimla si, že nemá právě pevnou ruku.

Létání nebyla její nejoblíbenější činnost. Vždy stála ráda oběma nohama na zemi – stejně jako ve svých vztazích. Když byla v letadle, nedokázala vytěsnit z hlavy myšlenku na ty kilometry volného prostoru pod sebou. A předpověď počasí navíc taky nebyla nejlepší – bouřky s hromy a blesky.

Jak letoun projížděl padajícím deštěm, Lilah se snažila ignorovat video s bezpečnostními pokyny, které ji obvykle ještě víc znervóznilo. Soustředila se na tu jedinou věc, již mohla mít pod kontrolou. Listovala papíry v bílých deskách a studovala si profily, které vytvořila a vyhodnotila.

Ženy z rodu Coleových měly zvláštní talent stát se oběťmi toho, čemu Francouzi říkají *coup de foudre* – úder hromu. Vášnivě se zamilovávaly do nevhodných mužů, kteří je pak odložili doslova s dítětem na rukou. Byla si dobře vědoma toho, že disponuje stejně nerozumným a nezvladatelným rysem, který se vymstil už jejím umělecky a bohémsky založeným ženským příbuzným – mamince i babičce. Lilah si proto vytvořila systém, který jí měl sloužit k tomu, aby se stejných chyb ve svém životě vyvarovala.

Byla to šablona pro dlouhotrvající štěstí. Svatební plán. Zjistila, že když si všechno sepíše, jakýmsi způsobem je celý ten proces hledání partnera zbaven úzkosti a nejistot.

Věděla, že až se konečně nějakému muži vydá, bude to vědomý čin – a ne nějaký divoký flirt. Chtěla se vdát, mít děti, chtěla stabilní a bezpečné prostředí, po němž v dětství nesmírně prahla.

Byla pevně rozhodnutá, že její děti budou mít *dva* milující rodiče – ne jen jednoho, který nebude samým stresem nic stíhat.

Během posledních tří let, ačkoli se probrala vyčerpávajícím množstvím možných kandidátů, nenalezla muže, který by dostal jejím kritériím a zároveň by ji fyzicky přitahoval. Především vůně se ukázala být mnohdy nepřekonatelnou překážkou. Ne, že by ti muži zrovna *páchli*, to ne – jen jakýmsi nepostižitelným způsobem zkrátka nevoněli *správně*. Ale teď konečně všechno nabralo správný směr.

Lilah si prohlížela poznámky o svém novém šéfovi, Lucasu Atraeusovi, a o několika dalších mužích. Ty

poté vyhodnotila podle bodového systému, jež vyvinula. Několik příjemných minut strávila tím, že počítala Lucasova plus.

Na papíře to byl ten nejdokonalejší muž, s jakým se kdy setkala. Vypadal úžasně, používal jemnou kolínskou, která jí nevadila – ba právě naopak. A navíc měl v sobě jakýsi temný a nebezpečný rys, který byl pro ni nesmírně přitažlivý. Pokud jde o manžela, splňoval její kritéria nejlépe ze všech.

Poprvé našla muže, který byl její typ, a přitom byl stabilní, spolehlivý a bezpečný. Měla by být šťastná, že ji pozval na rodinnou svatbu. Toto rande, přes riziko, jež v sobě nese, bylo nejlepším, jaké měla za poslední roky. A v devětadvaceti letech stále naléhavěji cítila tikot biologických hodin.

Neznala Lucase nijak dobře – setkali se během několika minulých dnů výhradně pracovně. Během jednoho takového pracovního setkání při obědě jí řekl, že potřebuje nejen doprovod na bratrovu svatbu, ale také že hledá vztah s perspektivou manželství. Stejně jako ona, ani Lucas nepodléhal divoké vášni. Kdyby mohla ovládat své emoce a zamilovat se do něj, už by to udělala.

Podívala se na hodinky a svařila obočí. Odlétali o něco dříve, než bylo ohlášeno. Kdyby pilot počkal ještě pár minut, mohl by to Zane ještě stihnout. Potlačila další zklamání a zatáhla žaluzii na okénku. Nechtěla se dívat, jak vlétají do divoce se vařících temných mračen.

Start byl hodně neklidný. S letadlem si při prudkém stoupání pohrávaly poryvy větru a dalšími okny kabiny viděla světla blesků. Než se dostali na letovou hladinu, měla Lilah nervy napnuté k prasknutí. Před odchodem z bytu si vzala prášek na uklidnění, ale zatím na sobě nepozorovala žádný účinek.

Letuška, která během startu odešla do kuchyňky, jí teď nabídla něco k pití. Lilah vděčně přijala minerálku

a vzala si další prášek. Podle doktora měl jeden zabrat naprosto spolehlivě – dva by ji tedy měly během chvíle uspat.

Znovu si pročítala seznam Lucasových kladů a víčka jí pomalu začala padat. Najednou však letadlem oťrásl prudký závan větru a ozvalo se silné zahřmění. Pak se ostře zablesklo a v tu chvíli se otevřely dveře kokpitu a proti blikající obloze se objevila vysoká a černě oděná postava Zanea Atraeuse.

Letadlo sebou zakývalo a Lilah upustila svou složku na zem. Papíry se rozletěly na všechny strany, ale Lilah si toho ani nevšimla. Její oči byly upřeny na Zanea – na jeho zlatavou pleť a ostře řezanou tvář, kterou si sama pro sebe tajně poslední dva roky malovala. Dokonce i drobné kazy – například nos, který vypadal, jako by ho měl Zane někdy v minulosti zlomený – byly jakýmsi zvláštním způsobem... dokonalé.

Když k ní Zane vykročil, zamrkala. Dokud se nepohnul, nebyla úplně přesvědčená o tom, že je skutečný. Mohl být klidně jedním z těch živých snů, které ji mučily od politováníhodné epizody, jež se mezi nimi odehrála před dvěma lety.

„Myslela jsem, že jsi ten let zmeškal,“ pronesla sevrženě.

Bez hnutí se na ni díval. „Nikdy nezmeškám, když pilotuju.“

Lilah se vzpamatovala. Byla si až bolestně vědomá toho, že papíry, které se jí vysypaly na podlahu kabiny, nesou červený nadpis *Svatební plán*. Rychle si začala odepínat bezpečnostní pás, ale než se jí to podařilo, Zane papíry posbíral a vložil do desek.

Byla si jistá, že se mu podařilo přečíst některé z položek – určitě dost na to, aby si udělal obrázek, o co jde. Vzala si od něj složku a s planoucími tvářemi ji nacpala zpátky do kabelky, co nejdál z dohledu. „Nevěděla jsem, že jsi pilot.“

„Nerozhlašuju to o sobě.“